

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/173/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315203868
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8315203868.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobkyne: B. R., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX O., zastúpenej advokátkou JUDr. Martinou Řeřichovou PhD., so sídlom Mierová 2529/87, 066 01 Humenné, proti žalovanému: Ľ. R., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX O., zastúpenému advokátom JUDr. Slavomírom Hrubíšákom, so sídlom Pugačovova 1, 066 01 Humenné, o vylúčenie z užívania bytu, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č. k. 12C/157/2015-28 zo dňa 10.6.2015, jednomyseľne takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti t.j. vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobkyňa je p o v i n á nahradiť žalovanému trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 145,84 eur na účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. Slavomíra Hrubíšáka do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaný má n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil. Žalobkyni vrátil 92,80 eur na súdnom poplatku prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s.. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. O zastavení konania rozhodol v dôsledku späťvzatia návrhu v súlade s § 96 ods. 1, 3 O.s.p.. Súdny poplatok vrátil žalobkyni krátený o sumu 6,70 eur v zmysle ust. § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb.. O trovách konania rozhodol podľa § 150 O.s.p., pričom ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý žalovanému nepriznal náhradu trov konania považoval tú skutočnosť, že žalobkyňa predložila súdu správu Obvodného oddelenia PZ v Snine zo dňa 6.3.2015 z ktorej vyplýva, že podanie žalobkyne bolo prešetrené a vec bola postúpená na prejednanie priestupku na Okresný úrad Humenné, z čoho nemožno jednoznačne vyvodiť závery, že v danom prípade z procesného hľadiska žalobkyňa zavinila, že konanie sa muselo zastaviť.

3. Uznesenie vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania napadol včas podaným odvolaním žalovaný. Navrhol ho zmeniť a priznať mu náhradu trov konania vo výške 145,84 eur a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,65 eur. Namietá nesprávne právne posúdenie veci. Má za to, že na rozhodovanie o trovách konania mal súd aplikovať ustanovenie § 146 O.s.p. a rozhodnúť podľa zásady procesného zavinenia, keďže žalobkyňa zobrala žalobu späť, teda žalovaný v konaní dosiahol plný úspech.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla napadnuté uznesenie v časti trov konania ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 O.s.p.. Uviedla, že správne súd prihliadol ku skutočnosti, že žalobkyňa predložila súdu správu Obvodného oddelenia PZ v Snine zo dňa 6.3.2015 z ktorej vyplýva, že podanie žalobkyne bolo prešetrené a vec bola postúpená na prejednanie priestupku na Okresný úrad

Humenné, a teda nebolo možné jednoznačne vyvodiť závery, že v danom prípade z procesného hľadiska žalobkyňa zavinila, že konanie sa muselo zastaviť. Má za to, že súd prvej inštancie správne použil ust. § 150 O.s.p. v danej veci, pretože použitím tohto ustanovenia pre žalobkyňu zmiernil dôsledky § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Žalobkyňa taktiež poukázala na skutočnosť, že je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 323,70 eur mesačne, pričom treba vziať zreteľ na majetkové pomery žalobkyne, ktorá by mala platiť trovy konania, pričom je nevyhnutné zvážiť, ako by takéto rozhodnutie zasiahlo žalobkyňu, pretože výška trov konania pre žalobkyňu by mala existenčné dôsledky a ohrozila by jej majetkovú sféru. Je toho názoru, že priznanie náhrady trov konania žalovanému by sa javilo ako odporujúce dobrým mravom, nakoľko správanie žalovaného prinútilo žalobkyňu, aby sa domáhala ochrany svojich práv aj formou podania oznámenia na OO PZ v Snine s tým, že po jeho podaní sa správanie žalovaného zmenilo a toto jeho konanie malo za následok tú skutočnosť, že žalobkyňa zobrala svoj návrh v celom rozsahu späť.

5. Odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379, § 380, § 381 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

6. Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. platného a účinného do 30.6.2016, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

7. Ak došlo k zastaveniu konania, zásadne žiadny z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne podľa § 146 ods. 2 O.s.p. bolo možné niektorému z účastníkov uložiť povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p.

odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

8. Zákonným predpokladom pre vyslovenie povinnosti nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p. bol jednak dôvodne podaný návrh, ale tiež správanie sa odporcu (žalovaného), pre ktoré sa stal návrh po jeho podaní bezpredmetným. Pritom dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne, preto nie je rozhodujúce, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu žaloby. O dôvodnosti podania návrhu treba preto uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania odporcu k požiadavkám navrhovateľa, čo znamená, že návrh je podaný dôvodne, najmä v prípade, kedy odporca po začatí konania

nárok navrhovateľa uspokojí, resp. splní požiadavku navrhovateľa bez toho, aby o veci (meritórne) rozhodol súd, a to aj vtedy, ak by odporca uspokojil navrhovateľa, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má byť teda také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania, ísť na ťarchu odporcu, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu), pričom medzi správaním odporcu a žalobným návrhom musí byť vecná spojitosť. V takom prípade má navrhovateľ právo, aby mu odporca nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva.

9. Zavinenie v zmysle citovaných ustanovení možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posúdenie dôvodnosti žaloby vo veci samej, to znamená, že by už po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto ak žalobkyňa vzala žalobu späť, z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad ustanovenia § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.), že zavinila, že konanie muselo byť zastavené a je povinná nahradiť jeho trovy.

10. V danej veci žalobkyňa vzala žalobu v celom rozsahu späť, preto jej zásadne vznikla povinnosť nahradiť žalovanému trovy zastaveného konania. Túto povinnosť by nemala (a naopak, takáto povinnosť by vznikla žalovanému), ak by sa zistilo v konaní, že žaloba bola podaná dôvodne, že ju žalobkyňa vzala späť len v dôsledku správania sa žalovaného. O tento prípad však v prejednávanej veci nejde, nakoľko späťvzatie žaloby žalobkyňa odôvodnila tým, že cit.: „Nemám síl bojovať s jeho lživými výmyslami“. Všeobecne platí, že je vecou žalobcu uplatňovať si svoje nároky so znalosťou veci a je právom žalovaného voči žalobe vznášať akékoľvek, podľa neho relevantné námietky. Výsledkom takéhoto kontradiktórneho procesu môže byť situácia, kedy žalovaný subjekt poukáže na nedôvodnosť podanej žaloby, čomu zodpovedá i výsledok konania, a to buď v podobe zamietnutia žaloby alebo zastavenia konania v dôsledku späťvzatia žaloby.

11. Ako už bolo uvedené, žalobkyňa vzala žalobu späť, a tak z procesného hľadiska zavinila, že konanie muselo byť zastavené, čím jej vznikla povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania. Náhradu trov konania v sume 145,84 eur si žalovaný vyčíslil písomným podaním doručeným súdu dňa 2.6.2015 za 2 úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie vyjadrenia k žalobe) spolu v sume 129,06 eur. Taktiež požadoval priznanie režijného paušálu za tieto 2 úkony spolu v sume 16,78 eur.

12. Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. platného a účinného do 30.6.2016, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

13. Odvolací súd poukazuje na to, že použitie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. znamenalo odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie, pretože malo dopad na toho, kto by mal ináč právo na náhradu trov konania. Aplikácia tohto ustanovenia prichádzala do úvahy, keď boli v konaní naplnené zákonné predpoklady na priznanie práva na náhradu trov konania, avšak z osobitných dôvodov súd náhradu trov neprizná.

14. Predpokladom použitia tohto ustanovenia bolo, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa, posudzované ako na strane toho, komu má byť náhrada trov priznaná, tak aj na strane účastníka, ktorý by bol ináč povinný trovy konania nahradiť. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa sa prihliada predovšetkým na osobné, majetkové pomery, ako aj ďalšie pomery všetkých účastníkov, okolnosti podania návrhu na začatie konania a uplatňovania práva účastníka, postoj účastníkov v konaní, ako aj zohľadnenie dopadu rozhodnutia o trovách konania ako na povinného, tak aj oprávneného účastníka z titulu práva na náhradu trov konania. Uvedené ustanovenie dávalo súdu možnosť prihliadnuť pri rozhodovaní o náhrade trov súdneho konania na osobitosti jednotlivých prípadov a malo slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 O.s.p. treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 O.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania. Použitie tohto ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter.

16. Skutočnosť, že žalobkyňa predložila súdu správu Obvodného oddelenia PZ v Svine zo dňa 6.3.2015 z ktorej vyplýva, že podanie žalobkyne bolo prešetrované a vec bola postúpená na prejednanie priestupku na Okresný úrad Humenné, ako aj skutočnosti uvádzané žalobkyňou vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného nie sú relevantnými dôvodmi pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré by zodpovedali osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu odôvodňujúcich výnimočné nepriznanie náhrady trov žalovanému.

17. Pri určení výšky tarifnej odmeny odvolací súd vychádzal z princípu, že žalovanému patrí náhrada ako v určovacom spore s neoceniteľnou hodnotou veci podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. .

18. Trovy konania žalovaného predstavujú trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 15.5.2015 a podanie vyjadrenia k žalobe z 15.5.2015). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je 64,53 eur, teda za 2 úkony patrí odmena vo výške 129,06 eur (2 x 64,53 eur). K tejto odmene patrí paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov (§ 16 ods. 3 Vyhlášky) vo výške 16,78 eur za 2 úkony vykonané v roku 2015 (2 x 8,39 eur).

19. Na základe uvedeného odvolací súd v súlade s § 388 C.s.p. zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti t.j. vo výroku o trovách konania tak, že zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 145,84 eur.

20. Úspech v odvolacom konaní mal žalovaný. Preto mu v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. vzniklo právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p., pričom odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že tarifnú hodnotu veci v odvolacom konaní tvorí suma prisúdených trov prvostupňového konania 145,84 eur.

21. Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).